

SUMMAR- FUGLAR OG NERVAR

FORELDRINI HJÁ FIMLEIKABEIGGJUNUM, OLIVURI OG ØSSURI DEBES EIRIKSFOSS, FYLGJA TRÚLIGA VIÐ ØLLUM KAPPINGUNUM HJÁ SYNUNUM Á BERMUDA. MAMMAN, TORDIS DEBES, ER KANSKA EITT SINDUR SPENTARI ENN PÁPIN, HANS SUNI EIRIKSFOSS, SUM TEKUR TAÐ MEIRA RÓLIGT

SAMRØÐA

Hilmar Jan Hansen
hilmarjan@socialurin.fo

– Tað er stuttligt at vera komin til Bermuda sum ferðafólk, men tað er ikki sørt av summarfuglum, sum eru í búkinum mestsum hvønn dag her, tá synirnir kappast. Tað er stuttligt, men eisini nervapirrandi, at fylgja við teimum.

Tað sigur Tordis Debes, sum er mamma Olivur og Øssur Debes Eiriksfooss, sum í hesum døgum teljast millum stinnu fimleikararnar, sum kappast á oyggjaleikunum, umframt at Øssur eisini er við í frælsu ítrótti og hevur vunnið heiðursmerki har.

Pápin, Hans Suni Eiriksfooss, er ikki spentur upp á sama máta, so hann hevur nervar og situr og bítur negl ella nakað sovorðið, men hann argar Tordis við, at hon viðhvørt kann vera so spent, at hon ikki klárar at vera inni í høllini, har synirnir kappast.

– Júmen, tað er meiri enn so komið fyri, viðgongur Tordis, sum tó ikki heldur tað hava verið so illa státt á Bermuda:

– Eg havi verið røsk at verið inni í høllini her á Bermuda, hóast eg havi gingið nakað nógv aftur og fram. Men eg eri altso øgiliga spent, kanska tí at eg havi gjørt ítrótt sjálv, men tað er nógv meira spennandi – og serliga til oyggjaleikurnar.

Eta nógv og sunt

Hans Suni sigur, at ítrótturin hjá synunum hevur fyllt sera nógv í lívinum hjá teimum øllum í fleiri ár eftirhondini, tí teir venja nógv og gera nógv við tað.

– Teir venja onkuntíð fyra ferðir og onkuntíð fimm ferðir um vikuna. Ofta byrjar venjingin klokkan seks ella hálgum sje um kvøldið, og tað

tekur sína tíð, so teir koma heim seint. Tí verður tað ofta til tað, at vit eta ikki nátturða fyrr enn klokkan tíggju ella hálgum ellivu um kvøldið, sigur hann.

– Harumframt er tað koyring aftur og fram og til kappingar, so hetta hevur fyllt nógv hjá okkum í fleiri ár.

Eitt er, at máltíðirnar kunnu verða

forskotnar, tá venjingin hjá Olivur og Øssuri er á skránni, men at teir eru ítróttarmenn og taka ítróttin seriøst, hevur eisini ávirkan á, hvat tað er fyri matur, sum kemur á borðið.

– Kosturin skal vera í lagi, so tað er okkurt hampuliga sunt, tí teir eta ikki hvat sum helst. Og so eta teir eisini nokk so nógv, tí tá teir venja so nógv, brúka teir eisini nógva orku, sigur Hans Suni.

Keða seg ikki

Tordis vísir eisini á, at hóast Olivur og Øssur eru sera seriøsir við tí, teir takast við, so heldur hon teir duga øgiliga væl at hugna sær og leggja sína tíð til rættis, og at teir eisini duga øgiliga væl at fáa nakað burturúr.

– Eg kann nevna eitt dømi, nú teir eru her á Bermuda, at teir sita ikki inni á einum kamari og keða seg, tí tann eina dagin lokkaðu teir ein fimleikara frá Bermuda við sær, so teir kundu koma eitt sindur runt og eisini leypa út av klettum og svimja í grottum, sigur Tordis.

– So sjálvt um teir eru so seriøsir, so veit eg ikki, um teir forsøma so nógv allíkavæl. Vit eru stolt av teimum, og tað er øll familjan eisini, tí tað er ikki uttan stríð, at teir eru komnir so langt. Tað hevur sín kostnað, men tað stuttliga, sum fæst burturúr, er meira enn tað, sum tað kostar av stríði og øðrum.